

[Gert Petersen.]

efterretningsvæsen. Det kan være, det er noget sludder, der står i det blad, det kan være, det er løgnagtigt — det er irrelevant. Offentligheden herhjemme må vide, hvordan det forholder sig med forholdet mellem Danmark og USA i militærpolitisk henseende. Holdes der væsentlige oplysninger ude, så kan offentligheden ikke føre en anstændig militær- og udenrigspolitisk debat, og derfor mener jeg, at man med beslaglæggelsen har gjort demokratiet og den offentlige debat en meget ringe tjeneste. Jeg spørger mig selv: hvorfor forekommer disse beslaglæggelser netop nu, efter at man i årevis i virkeligheden har været særdeles tolerant i disse spørgsmål? Hvad er baggrunden for, at man griber ind netop nu? Jeg kan ikke frigøre mig for den parallel, at vi i De Forenede Stater i øjeblikket oplever en vicepræsident Agnew, som fortæller om, hvordan alle, der er uenige i USAs udenrigspolitik, i virkeligheden også er ude på at omstyrte det amerikanske system osv. osv. Jeg tror ikke, der er nogen direkte forbindelse i den forstand, at der er nogen derovre, der har taget telefonen og ringet op her, det tror jeg såmænd ikke om den danske regering og danske ministre, men der kunne være tale om, skal vi kalde det parallel tænkning på samme tid.

Justitsministeren (Thestrup): Det er blevet hævdet, at jeg i denne sag har dækket mig bag efterretningstjenesten. Jeg vil i den anledning gerne sige, at jeg flere gange klart har givet udtryk for, at beslaglæggelserne, ransagningerne og indledningen af undersøgelser mod forskellige personer i denne sag er sket på mit ansvar. Jeg har fået disse spørgsmål forelagt, og jeg har billiget, at de nævnte foranstaltninger blev iværksat. Måske tænker man på, at jeg har sagt, at mit kendskab til militære forhold er begrænset, og at afgørelsen om vigtigheden af at hindre udbredelsen af kendskab til militære anlæg har været truffet af mig, idet jeg støttede mig på de oplysninger, jeg havde fra militærets side. Det mener jeg er min pligt. Selvfølgelig skal jeg vedrørende sådanne oplysninger udøve et skøn, det har jeg også gjort, og efter mit skøn var det meget vigtigt at hindre udbredelsen af disse efterretninger. Jeg føler

mig derfor overbevist om, at jeg har handlet rigtigt med hensyn til dette.

Mine udtalelser om, hvem der er blevet registreret, er blevet bebrejdet mig. Det bebrejdes mig, at jeg har sagt, at de, der er ude på overdrevet, registreres. Jeg kan ikke se, at der er noget urigtigt heri. Min mening med det er, at kun de, der er under rimelig mistanke for ulovlig politisk virksomhed, herunder naturligvis først og fremmest voldelig omstyrtelse af forfatningen el. lign., registreres.

Jeg kan for at forebygge enhver misforståelse sige, at siden erklæringen af 30. september 1968 finder registrering af danske statsborgere ikke længere sted alene på grundlag af lovlig politisk virksomhed. Det er klart, at vurderingen af, hvad der er rimelig mistanke for ulovlig politisk virksomhed, i første omgang træffes af selve den registrerende myndighed, nemlig efterretningstjenesten. Men denne registrering er jo efter bestemmelse af dette høje ting udgivet kontrol af et udvalg med amtmand Wamberg som formand og i øvrigt bestående af rigsarkivar, dr. phil. Hvidtfeldt, højesteretssagfører Jon Palle Buhl og højskoleforstander Engberg-Pedersen. Jeg kan derfor ikke erkende, at der ikke er den fornødne kontrol med politiets efterretningstjenestes registrering.

Der har været rettet spørgsmål om det udvalg, der har været nedsat for at stille forslag om undersøgelser mod personer ansat i politiets tjeneste. Jeg har modtaget betænkningen fra dette udvalg i oktober 1968, og i november udbad jeg mig udtalelser om de i betænkningen indeholdte forslag til en fremtidig ordning på dette område bl. a. fra rigspolitichefen, rigsadvokaten og Advokatrådet. Også strafferetsplejeudvalget, det udvalg, der er nedsat angående en revision af retsplejelovens 4. bog, 2. og 3. afsnit, er blevet bedt om en kommentar til betænkningen.

Netop i dag har jeg modtaget det sidste svar fra de hørte myndigheder. Dette svar er samtidig i kopi sendt til strafferetsplejerådet, og det vil nu være i stand til at komme med en endelig stillingtagen til de problemer fra betænkningen, som det er sagkyndigt i. Jeg kan love, at jeg, så hurtigt som muligt efter at jeg har modtaget en udtalelse fra strafferetsplejerådet, vil tage